

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Methodus S. Ignatii De Loyola Ducens Animam ad
Perfectionem per Exercitia Spiritualia**

Vatier, Antoine

Dilingæ, 1689

Pro septima Die.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60263)

pauperibus erogare, vel impendere piis operibus deceat: nihil affectando aliud, nec quaerendo, nisi quod honorem DEI, & salutem suam praestet. Hoc enim unusquisque persuasum habeat, tantum se in studiis spiritualibus promoturum esse, quantum ab amore sui ipsius, & commodi proprii affectione sese abstraxerit.

Pro septima Die.

Tria notanda pro tertia hebdomade. Primum invenitur in Exercitiis S. Ignatii ad finem primae Contemplationis tertiae hebdomadae.

In Colloquiis est notandum, quod agere convenit, & aliquid petere juxta praesentis rei rationem: videlicet, prout sentio in me consolationem, vel perturbationem: prout virtutem unam, vel alteram expeto: prout in hanc, vel illam partem de me statuere intendo: prout etiam de re, quam contempler, tristari volo, vel laetari. Denique postulandum erit illud, quod circa rem certam aliquam, maximè desidero: & unum duntaxat colloquium poterit confici ad Christum Dominum: vel triplex, si devotio instiget, nempe ad Matrem, Filium, & Patrem, sicut traditum est in contemplatione secundae hebdomadae de tribus Classibus cum sequente illie

illic annotatione. *Istud est alterum monitum ex quinque supra notatis pro sexta die: Unde adverte, quantum S. Ignatius aestimet, non instantanter postulare à DEO gratiam, perfectè JESV patientis humiliations imitandi. Duo sequentia monita sequuntur secundam contemplationem ejusdem hebdomadæ.*

Tertium : quòd in hac tertia hebdomada mutandæ sunt ex parte additio secunda & sexta: siquidem (quod ad secundam spectat) ubi fuero experrectus, præcogitans, quò tendam, instantem contemplationem paululum delibans, interim dum surgo, & accingor, admitte simul ad tristitiam, & dolorem, detor ac tantum Christi pœnis, me ipsum acriter incitate. Quoad sextam verò suffugiam potius, quam quæram, aut admittam jucundas cogitationes, licet alioquin utiles, & sanctas; ut sunt de resurrectione Christi, & gloria; pro quibus in meditanda ejus Passione angores, & pœnis hauriam ex frequenti eorum recordatione, que ab hora suæ nativitatis, ad exitum usque vite hujus, ipse perpeffus est.

Regula aliquot ad victum rectè temperandum.

Prima est: quòd à pane minùs abstinendum

est, quàm à reliquis alimentis ; cùm neque gulam ad eò irritet, nec tentationi æquè obnoxios nos reddat.

Secunda : quòd circa potum attendenda sit magis abstinencia, quàm circa panem : cautè observando, quæ pro sit mensura potûs, ut sumatur semper ; quæ rursus noceat, ut tollatur.

Tertia : quòd circa pulmenta, & edulia potissimum abstinenciæ ratio versetur : cùm per illa, tum appetitui ad peccandû, tum inimico ad tentandû, major subministratur occasio. Temperanda sunt igitur, vitandi excessûs causâ : quod fit dupliciter, dum vel cibis grossioribus vescimur, atque assuescimus, vel dum parcè delicatis utimur.

Quarta est : quòd quantò plus de convenienti victu sibi quis ademerit (vitato interim valetudinis adversæ gravi periculo) tantò celerius mensuram cibi ac potûs justam reperiet : Tum quia, hoc modo melius se disponens, & obnoxius tendens ad perfectionem, sentiet interdum quosdam cognitionis internæ radios, & consolatorios motus sibi Cœlitus immissos, ex quibus facillè poterit rationem victûs commodiorem discernere : Tum quoniam, si quis, ita abstinendo, se deprehenderit viribus imbecilliohem esse, quàm ut exercitia ipsa spiritualia

Ecc

per-

peragere commodè valeat, sic facilè adverte
quam mensuram victûs, naturæ necessitas re-
quirat.

Quinta: quòd expedit inter comedendum
imaginari, quasi videamus JESUM Christum
Dominum nostrum, vescentem cum suis Disci-
pulis; observando, quem teneat edendi, biben-
di, respiciendi, & loquendi modum, eumque
imitandū nobis proponendo: ut veniet enim
ut occupato magis intellectu circa Meditatio-
nem talem, quàm circa corporalem cibum, de-
scamus faciliùs victum moderari.

Sexta: quòd gratiâ varietatis, aliæ adhiberi
possunt Meditationes inter vescendum: ut sunt
de Sanctorum vita: de pia quapiâ doctrina; vel
de aliquo spirituali negotio agendo; unde sic ab-
stractâ mente cibus ipse, & vescendi delectatio,
parum sentiatur.

Septima: quòd cavendum sit præcipuè, ne
super sumendos cibos animus quodammodo contum-
effundatur, & ne avidè vescamur, & festinè: sed
appetitui semper dominantes, tum mensuram
victûs, tum sumendi modum unâ temperant.

Octava est: quòd plurimùm conducit, ad
tollendam cibi potûsque immoderantiam, si
ante prandium, aut cœnam, & quacunque ho-
râ nulla esuries sentitur, præviâ deliberatione
victum

victum proximè sumendum definiamus ad
mensuram certam, quam deinde nullâ, vel pro-
priâ aviditate, vel instigatione inimici unquam
excedemus; sed potiùs vincendæ utriusque cau-
sâ, de illa nonnihil etiam subducamus.

*Regula aliquot servanda, ut cum
orthodoxa Ecclesia verè sentiamus.*

Prima: sublato proprio omni iudicio, tenen-
dus est semper paratus promptusque animus, ad
obediendum veræ Christi sponsæ, ac sanctæ
Matri nostræ, quæ est Orthodoxa, Catholica, &
Hierarchica Ecclesia.

Secunda: Laudare convenit solitam fieri Sa-
cerdoti Confessionem peccatorum, & Euchari-
sticæ Sacræ Sumptionem, annuam ut minimum;
cùm sit laudabilius, octavo quoque die, aut se-
mel saltem in mensè quolibet, servatis interim
conditionibus debitis, Sacramentum ipsum su-
scipere.

Tertia: Commendare Christi fidelibus, ut
frequenter ac devotè Missæ sacrum, seu sacrifi-
cium audiant. Item Cantus Ecclesiasticos, Psal-
mos, & prolixas preces in templis, vel extra
templa recitandas; tempora etiam probare de-
terminata officii Divinis, & precationibus qui-
buscunque: ut sunt, quas vocamus horas Cano-
nicas.

Ecc 2 Quar

Quarta: Laudare plurimum Religionum status: atque Cælibatum, seu Virginitatem Matrimonio præferre.

Quinta: Comprobare vota Religiosorum de conservanda Castitate, Paupertate, Obedientiâque perpetua, cum aliis perfectionis, & supererogationis operibus. Ubi obiter notandum est, quòd cum voti ratio ad ea pertineat, quæ ad perfectionem ducunt vitæ Christianæ: de aliis quæ ab ipsa perfectione potius avertunt, ut de negotiatione, vel Matrimonio, votum minus quam emittendum sit.

Sexta: Laudare præterea reliquias, venerationem, & invocationem sanctorum. Institutiones, peregrinationesque pias: Indulgentias, Jubilæa, Candelas in templis accendi solitas, & reliqua hujusmodi pietatis, ac devotionis nostræ adminicula.

Septima: Extollere abstinentiæ, ac jejuniorum usum, ut Quadragesimæ, quatuor temporum, vigiliarum, sextæ feriæ, Sabbathi, aliorumque pro devotione susceptorum. Item spontaneas afflictiones sui, quas pœnitentias dicimus, non internas solum, sed etiam externas.

Octava: Laudare insuper templorum constructiones, atque ornamenta: nec non imagines, tanquam propter id, quod representant, re optimo venerandas.

Non

Nona: Confirmare maximè omnia Ecclesie præcepta, nec impugnare ullo modo: sed contra impugnantes quæ sitis undique rationibus promptè defendere.

Decima: Patrum etiam, seu Superiorum Decreta, Mandata, Traditiones, Ritus, & Mores, studiosè probare. Licet autem non reperiatur ubique ea, quæ deberet esse, morum integritas: si quis tamen, vel in publica Concione, vel in populari commercio, ipsis obloquitur, generat potius damna, & scandala, quàm aliquid afferat remedij aut utilitatis, cum nihil aliud sequatur, nisi exasperatio, & obrectatio populi, adversus Principes, ac Pastores suos. Temperandum est igitur ab isto invectivarum genere. Verumtamen, sicut damnosum est, Primates ipsos absentes, apud populum allatrare, atque proscindere: ita rursus privati admonere eos, qui, si velint, mederi huic malo possunt, operæ pretium videtur fore.

Undecima: Doctrinam sacram plurimi facere: tum eam, quæ positiva dici solet, tum quæ Scholastica. Sicut enim Sanctis Doctorebus antiquis, Hieronymo, Augustino, Gregorio, & consimilibus, scopus fuit ad amorem & cultum DEI amplectendum, animos movere: Ita peculiare est Beato Thomæ, Bonaventuræ, Ma-

Ecc 3

Ma-

Magistro sententiarum, & aliis Recentioribus Theologis, dogmata ad salutem necessaria exactius tradere, atque definire, prout convenit suis temporibus, & posteris, ad errores hactenus confutandos: siquidem Doctores ejusmodi, ut sunt tempore posteriores, non solum Scripturæ Sacræ intelligentiâ præditi sunt, & veterum auctorum juvantur scriptis: sed etiam cum influxu Divini luminis, Conciliorum sanctionibus, Decretis, & variis Ecclesiæ Sacræ Constitutionibus, ad salutis nostræ subitum, feliciter utuntur.

Duodecima: Culpabilis est, ac vitanda hominum, qui adhuc in terris vivunt, (quantumvis laudabilium) comparatio cum Sanctis, & Beatis: dicendo. Iste est doctior S. Augustinus, ille alter S. Franciscus: æqualis est Paulo Sapientia, aut aliquâ virtute non est inferior, &c.

Decima tertia: Denique ut ipsi Ecclesiæ Catholicæ omnino unanimes, conformesque sumus, si quid, quod oculis nostris appareat album, nigrum illa esse definierit, debemus itidem, quod nigrum sit, pronuntiare; indubitè namque credendum est, eundem esse Dominum nostrum Jesum Christum, & Ecclesiæ orthodoxæ, Sponsæ ejus Spiritum, per quem gubernamur, ac dirigimur ad salutem: neque alium esse DEUM, qui est

tradidit Decalogi præcepta, & qui nunc temporis Ecclesiam Hierarchicam instruit, atque regit.

Decima quarta: Advertendum quoque est, quamquam verissimum sit, nemini contingere salutem, nisi prædestinato; circumspicere tamen super hoc loquendum esse: ne fortè gratiam, seu prædestinationem DEI nimis extendentes, liberi arbitrij vires, & operum bonorum merita excludere velle videamur: vel è converso, ne plus æquo hisce tribuentes, illis interim derogemus.

Decima quinta: similem ob causam frequens de prædestinatione sermo habendus non est: sique incidat nonnunquam, ita temperari decet, ut nulla plebi audienti detur occasio erroris, ac dicendi: si de salute mea, vel damnatione jam definitum est, sive malè, sive bene agam, aliter evenire non potest, unde solent multi opera bona negligere, & alia subsidia salutis.

Decima sexta: Accidit etiam non rarò; ut ex immodica fidei prædicatione, adjecta distinctione, aut explicatione nullâ, ansam arripiat populus torpescendi circa bona quælibet opera, quæ fidem præeunt, aut sequuntur, charitatis nexu efformata.

Decima septima: Neque itidem prædicanda,
Ecc 4 da,

da, & inculcanda gratia DEI usque adeo infestandum fuerit, ut serpere inde possit auditorum animis lethalis error, negata liberi arbitrij nostri facultate. De gratia ergo ipsa diffuse quidem loqui fas est DEO adspirante: sed quatenus in gloriam ejus uberiolem redundet, idcirco juxta modum convenientem nostris presentium temporibus tam periculosis: ne & liberi arbitrij usus, & operum bonorum efficacia tollatur.

Decima octava. Quamvis summe laudabile sit, atque utile ex dilectione pura inservire DEO: nihilominus tamen valde commendandus est Majestatis Divinae timor. Neque porro is timor solum, quem *filialem* appellamus, qui pius est, ac sanctus maxime: verum etiam aliter, *servilis* dictus. Quippe qui homini utilis est admodum, & saepe numero necessarius: ut à mortali peccato, quando incidere contingit, relin- gere promptè studeamus, à quo dum erimus immunes, atque alieni, facilius patebit accessus ad timorem illum filialem, DEO penitus acceptum, qui nobis, cum ipso DEO unione amoris præstat, & conservat.

Pro Octava Die.

Tria notanda pro quarta Hebdomade.

Posita illa sunt in libello Exercitiorum.

Ignatius